

ARQUITECTURA

Qui vol una casa de fusta en 3 mesos?

Els muntadors són americans i el material, inclosos claus i cola, arriba en vaixell

ALBERT BALANZÀ

Laura López i Vicenç Punsola dormen des de principis de desembre a la seva nova casa americana de fusta en una urbanització de Begues. Només fa un any que van comprar el terreny, on van haver d'assentar l'anomenada planta americana sobre uns poderosos fonaments de ciment. No era el seu somni tenir una casa com les de les pel·lícules i el preu final tampoc ha estat una ganga, però van tirar endavant amb la idea després de dos anys de donar-hi voltes i el 15 d'agost van veure arribar tres muntadors que venien dels Estats Units i que no van parar de treballar, de dilluns a diumenge, fins a enllestir tots els detalls de l'habitatge. Tres mesos i casa nova. "No és més barata que una altra casa però sí més ràpida", explica la Laura.

Toni Torras i Inès Sánchez són els arquitectes impulsors que fa 16 anys es van començar a embarcar en aquesta original aventura. "L'objectiu inicial era fer cases ampliables per a gent jove que anés curta de pressupost", argumenta el Toni, que regenta Arquitectura USA al centre del poble que té més cases americanes de tot l'Estat. N'han fet fins i tot a Melilla, però només a Begues n'hi ha onze, algunes de les quals han estat escenari d'anuncis per a Telefónica, Nesquik, Nestlé i Volkswagen.

L'estalvi energètic

Hi ha hagut moltes experiències d'aquest estil de construcció de cases amb fusta canadense o amb tècniques mixtes a Catalunya però probablement aquesta és la primera vegada que el procés és tan integral: a part dels tres muntadors americans, que s'allotgen al poble en un apartament llogat amb les despeses pagades, tot el material arriba en contenidors *high cube* al port de Barcelona: la pintura, les teules, les bigues, les finestres, els mobles, la llar de foc, els prestatges, els penjadors, els tiradors i els tacs de les portes, els claus i la cola... El procés, a més, entre l'avantprojecte, la redacció del projecte i la petició de llicències i adaptacions a la normativa, el transport del material i la construcció, obliga a assumir només entre quatre i cinc encàrrecs durant tot l'any. "Volem tenir un control absolut de tot el procés i tenir un temps exclusiu per a cada client", diu el Toni.

La Laura i el Vicenç s'han deixat els diners (només en la part ameri-

L'EVOLUCIÓ D'UNA CASA AMERICANA EN PLENA URBANITZACIÓ DEL GARRAF

Tres treballadors vinguts dels Estats Units van donar forma a les bigues de fusta fins a deixar la construcció a punt de posar-hi les teules, també americanes, i enllestir els detalls interiors, com a la cuina. A l'exterior, els derivats de la fusta protegeixen la casa de la pluja. MANOLO GARCÍA / ARQUITECTURA USA

cana hi han invertit 230.000 euros) però en els 270 metres quadrats que tenen en dues plantes hi han inclòs també el seu despatx professional a la planta baixa. Tots dos són fisioterapeutes i volen obrir la consulta d'aquí poques setmanes. Però ells, que fins ara vivien de lloguer a Begues, del que s'han sorprès sobretot és de l'estalvi energètic que els han promès que suposarà l'opció de la casa de fusta (un 30% menys de l'habitual) i que ells mateixos han pogut albirar a mesura que s'han anat posant capes, derivats i pladur sobre les bases de ciment. Ara, un cop acabada l'obra, la parella està recollint informació sobre un certificat de baix consum energètic que permet obtenir beneficis de les companyies subministradores.

Si en alguna cosa coincideixen les persones consultades és en el resultat "no prefabricat" de les cases de fusta. "Aquest material dona molt de joc, pots variar les formes", apunta ja com una experta la propietària de la casa. Els problemes, segons la Laura, han vingut més aviat de la

quantitat d'aigua que s'han trobat al terreny i que ha obligat a elevar l'edifici amb uns fonaments reforçats. "El més impactant de tot, en qualsevol cas, ha estat el procés, que s'assembla a la construcció d'un vaixell, des que es posen les costelles fins que es llimen els últims acabats", remarca la Laura.

Quan l'ARA va visitar la casa d'aquesta parella, en la recta final de la fase de construcció, ja no es veien aquestes metafòriques costelles -cada 40 centímetres hi ha una biga de fusta- però encara estaven a la

vista algunes cambres d'aïllament entre la primera i la segona planta, l'entrada no estava del tot enllestida amb un folre de pedra que ja tapa ara els baixos de l'edifici i a l'interior la majoria d'habitacions estaven acabades.

Tot ha anat sobre rodes a la casa de fusta i només hi han posat una mica d'emoció els bancs, que, com explica la Laura, "no es volien mullar" a l'hora de finançar el contingent de la casa. La Laura i el Vicenç van arreglar-ho en una agència immobiliària. I a viure. ■

La Canadense de Sant Cugat, en els orígens

Eva Sas i Juan Pablo Jaroslavsky són una parella que des del 1987 viuen a la casa de fusta de Sant Cugat del Vallès, a tocar de l'estació, coneguda com La Canadense. "És una casa importada, feta sobre una base d'obra, que va dur l'empresa La Canadense perquè hi visques sense els seus tècnics", explica Juan Pablo, arquitecte i coneixedor de la història de les cases de fusta a Catalunya. Possiblement la casa on viu és una de les més antigues de Catalunya d'aquesta mena: té un registre de connexió elèctrica que data del 1905. Com la Laura i el Vicenç a Begues, l'Eva i el Juan Pablo també destaquen "els temes d'aï-

llament i el confort visual i físic" que aporta una casa de fusta en comparació amb les construccions purament d'obra. Quan aquesta parella d'argentins van traslladar-se a Sant Cugat, després de viure en un pis al carrer Trafalgar de Barcelona, van haver de fer modificacions i retocs en una casa que estava pensada per fer vida a la planta baixa. La casa ara està plenament reestructurada, amb unes golfes de 40 metres quadrats ben aprofitades en els més de 200 metres quadrats que té l'espai habitable. L'Eva i el Juan Pablo i casa seva tenen corda per a estona: "És una casa de llarga durada", diuen.

